

10. ágúst 1965.

195

Nr. 79.

TILSKIPUN

um reglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum nr. 56 23. júní 1932, um ráðstafanir til öryggis við siglingar, eru hér með settar eftirfarandi reglur:

Kafli A. — Inngangur og orðaskýringar.

1. gr.

- a) Eftir þessum reglum skulu fara öll skip og sjóflugvélar á hafi úti og á öllum leiðum, sem tengdar eru því og færar eru hafskipum, með þeim undantekningum, sem getið er í 30. gr. Ef sjóflugvélar eru þannig gerðar, að þær geta ekki í öllu hlýtt fyrirmælum regnanna um fyrirkomulag ljósa og bendingamynda, skal þeim fylgt eins nákvæmlega og unnt er.
- b) Reglunum um siglingaljós skal fylgja frá sólarlagi til sólaruppkomu, hvernig sem viðrar, og má á þessum tíma engin önnur ljós hafa, sem hægt sé að blanda saman við hin lögboðnu siglingaljós eða gera erfiðara að greina þau eða torvelda glögga útsýn frá skipinu. Ljós þau, sem fyrirskipuð eru í þessum reglum, má einnig hafa uppi frá sólaruppkomu til sólarlags í slæmu skyggni og ávallt, þegar það er álitid nauðsynlegt.
- c) Þar sem ekki er öðruvísi ákveðið í eftirfarandi reglum, á það við, sem hér segir:
 1. Orðið „skip“ merkir sérhvert fljótandi far, annað en sjóflugvélar á floti, sem notað er eða nota má til flutninga á sjó og vötnum.
 2. Orðið „sjóflugvél“ merkir flugbát eða hvert það loftfar, sem hægt er að stjórna á sjó.
 3. Orðið „vélskip“ merkir sérhvert skip, sem knúið er áfram með vélarafli.
 4. Sérhvert vélskip, sem notar eingöngu segl til gangs, en ekki vélarafli, skal talið seglskip, og sérhvert skip, sem notar vél til gangs, skal talið vélskip, hvort sem það notar jafnframt segl eða eigi.
 5. Skip eða sjóflugvél á floti eru talin vera „laus“ (under way), þegar þau hvorki liggja við akkeri né landfestar eða standa á grunnni.
 6. Með orðunum „hæð upp frá bol skipsins“ er átt við hæð upp frá efsta þilfari, sem nær stafna á milli.
 7. Með lengd og breidd skips er átt við mestu lengd þess og mestu breidd.
 8. Lengd sjóflugvélar skal talin mesta lengd hennar, og vænghaf hennar það, sem lofthæfnisskírteini hennar sýnir, eða samkvæmt mælingu, sé slíkt skírteini ekki fyrir hendi.
 9. Skip eru því aðeins talin „sýnileg“ hvort öðru, að þau séu sjáanleg með berum augum hvort frá öðru.
 10. Þegar talað er um, að ljós „sjáist“, er átt við, að það sjáist um dimma nótt í hreinviðri.

11. „Stutt hljóð“ merkir hljóð, sem stendur í h. u. b. eina sekúndu.
12. „Langt hljóð“ merkir hljóð, sem stendur í 4—6 sekúndur.
13. Orðið „eimpípa“ merkir hvert það áhald, sem framleitt getur áðurnefnd stutt og löng hljóð.
14. Orðalagið „að fiskveiðum“ þýðir veiðar með netum, lóðum eða botnvörpu, en ekki veiðar með toglinum.

Kafli B. — Ljós og bendingamyndir.

2. gr.

Ljósendingar á vélskipum og sjóflugvélum.

- a) Á vélskipi, sem er laust, skal vera:
 1. Hvítt ljós á framsigli, fyrir framan hana eða framan til á skipinu, ef engin framsigla er á því. Ljós þetta skal þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 225° (20 kompásstrikum) og þá þannig fyrir komið, að það lýsi yfir $112\frac{1}{2}^\circ$ (10 strik) hvorum megin skipsins, það er heint fram undan og $112\frac{1}{2}^\circ$ (10 strik) á hvort borð, $22\frac{1}{2}^\circ$ (2 strik) aftur fyrir þverskipsstefnu, og enn fremur þannig háttað, að það sjáist 5 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.
 2. Annað hvort fyrir framan eða aftan hvíta ljósið, sem getur í 1. lið, skal vera annað hvítt ljós, að öllu leyti eins og fyrrnefnda ljósið. Skip styttri en 45.75 m (150 fet) eru ekki skyld að hafa þetta ljós, en mega það.
 3. Báðum þessum hvítu ljósum skal komið fyrir í lóðréttum langskurðarfleti gegnum kjöl skipsins, þannig að annað ljósið sé að minnsta kosti 4.57 m (15 fetum) ofar en hitt og að neðra ljósið sjáist ætíð framar en efra ljósið. Hin lárétta fjarlægð milli þessara tveggja hvítu ljósa skal vera að minnsta kosti þrisvar sinnum meiri en lóðréttu fjarlægðin milli þeirra. Lægra ljósinu, eða ef aðeins eitt er notað, þá því ljósi, skal komið fyrir að minnsta kosti 6.10 m (20 fet) upp frá bol skipsins. Sé skipið meira en 6.10 m (20 fet) á á breidd, skal ljósið vera að minnsta kosti svo marga metra upp frá bolnum sem breidd skipsins nemur, en þó þarf það aldrei eða vera meira en 12.20 m (40 fet) upp frá bolnum, og alltaf skal ljósinu eða ljósunum, eftir því sem við á, komið þannig fyrir, að það eða þau verði laus við og fyrir ofan önnur ljós og skipshluta, sem skyggt gætu á þau.
 4. Grænt ljós á stjórnborða, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi $112\frac{1}{2}^\circ$ (10 kompásstrikum) og sé þannig fyrir komið, að það lýsi beint fram og til hliðar $22\frac{1}{2}^\circ$ (2 strik) aftur fyrir þverskipsstefnu á stjórnborða. Skal því enn fremur þannig háttað, að það sjáist 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.
 5. Rautt ljós á bakborða, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi $112\frac{1}{2}^\circ$ (10 kompásstrikum) og sé þannig fyrir komið, að það lýsi beint fram og til hliðar $22\frac{1}{2}^\circ$ (2 strik) aftur fyrir þverskipsstefnu á bakborða. Skal því enn fremur þannig háttað, að það sjáist 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.
 6. Við áður nefnd grænu og rauðu hliðarljósin skal setja hlíf þeim megin, er að skipinu veit, og skal hún ná að minnsta kosti 0.91 m (3 fet) fram fyrir ljósið til að varna því, að þessi ljós sjáist yfir kinnung skipsins hinum megin.
- b) Á sjóflugvél, sem er laus á floti skal vera:
 1. Hvítt ljós framan til á miðri flugvélinni þar sem það sést best, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 220°

- og þannig sett, að það lýsi yfir 110° hvorum megin flugvélarinnar, það er beint framundan og 20° aftur fyrir þvert á hvort borð. Skal því enn fremur þannig háttað, að það sjáist 3 sjómílar á lengdar að minnsta kosti.
2. Grænt ljós á hægra eða stjórnborðs vængbroddi, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 110° . Skal því þannig fyrir komið, að það lýsi beint fram og til hliðar 20° aftur fyrir þvert á stjórnborða, og enn fremur þannig háttað, að það sjáist 2 sjómílar á lengdar að minnsta kosti.
 3. Rautt ljós á vinstra eða bakborðs vængbroddi, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu á boga af sjóndeildarhringnum, er nemi 110° . Skal því þannig fyrir komið, að það lýsi beint fram og til hliðar 20° aftur fyrir þvert á bakborða, og enn fremur þannig háttað, að það sjáist 2 sjómílar á lengdar að minnsta kosti.

3. gr.

Ljósendingar á vélskipum og sjóflugvélum, sem draga önnur skip og sjóflugvélar.

- a) Á vélskipi, sem dregur annað skip eða sjóflugvél eða ýtir þeim, skulu auk hliðarljósanna vera 2 hvít ljós, og séu þau lóðrétt hvort upp af öðru og 1.83 m (6 fet) á milli þeirra að minnsta kosti. Ef lengd skipalestarinnar, talin frá afturstafni dráttarskipsins til afturstafns aftasta skipsins í lestinni, er yfir 183 m (600 fet), skal það hafa þrjú hvít ljós lóðrétt hvert upp af öðru, þannig að efsta og neðsta ljósið séu jafnlangt og ekki minna en 1.83 m (6 fet) fyrir ofan eða neðan miðljósið. Öll þessi ljós skulu vera eins löguð og öllum eins háttað og hvíta ljósinu, sem um ræðir í 2. gr. staflíð a) 1., og skal einu þeirra komið fyrir á sama stað og því ljósi. Ekkert þessara ljósa má vera neðar en 4.27 m (14 fet) upp frá holnum. Hafi skipið aðeins eina siglu, má hafa ljósin á þeirri siglu.
- b) Dráttarskipið skal enn fremur hafa annað hvort skutljós, eins og um getur í 10. gr., eða í stað þess lítið, hvítt ljós fyrir aftan reykháfinn eða aftursiglu fyrir dregnu skipin að stýra eftir. Það ljós má þó ekki sjást fyrir framan þverskipstefnu.
- c) Milli sólaruppkomu og sólarlags skal vélskip, sem dregur annað skip eða sjóflugvél, og lengd lestarinnar er yfir 183 m (600 fet), hafa uppi svarta tigullaga bendingsmynd minnst 0.61 m (2 fet) í þvermál, þar sem hún verður bezt séð.
- d) Þegar sjóflugvél á floti dregur eina eða fleiri sjóflugvélar eða skip, skal hún hafa sömu ljós og fyrirskipuð eru í 2. gr. staflíð b) 1., 2. og 3. Auk þess skal hún hafa annað hvítt ljós, eins lagað og eins háttað og hvíta ljósinu, sem greint er í 2. gr. staflíð b) 1., og að minnsta kosti 1.83 m (6 fetum) lóðrétt fyrir ofan eða neðan það ljós.

4. gr.

Bendingar á skipum og sjóflugvélum, sem eru ekki undir stjórn.

- a) Á skipi, sem er ekki undir stjórn, skulu vera 2 rauð ljós með 1.83 m (6 feta) millibili að minnsta kosti. Ljós þessi skulu vera þar sem hægst er að sjá þau, og sé annað ljósið lóðrétt upp af hinu. Þau skulu sjást að minnsta kosti 2 sjómílar á lengdar, hvaðan sem lítið er. Ef um vélskip er að ræða, skulu þessi ljós koma í stað þeirra ljósa, er um getur í 2. grein, staflíð a) 1. og 2.
Á daginn skulu á slíku skipi vera 2 svartar kúlur eða bendingamyndir með ekki minna en 1.83 m (6 feta) millibili, þar sem hægst er að sjá þær, hvor þeirra skal vera 0.61 m (2 fet) að þvermáli og hvor þræðbeint upp af annarri.
- b) Sjóflugvél á floti, sem er ekki undir stjórn, má í staðinn fyrir ljós það, sem fyrirskipað er í 2. gr. staflíð b) 1., hafa 2 rauð ljós þar sem hægst er að sjá þau,

hvort þráðbeint upp af öðru með minnst 0.91 m (3 feta) millibili og þannig háttað, að þau sjáist 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti, hvaðan sem litið er.

Á daginn má hún hafa upp 2 svartar kúlur eða bendingamyndir, 0.61 m (2 fet) að þvermáli, hvora þráðbeint upp af annarri með 0.91 m (3 feta) millibili að minnsta kosti og komið fyrir þar sem þær sjást best.

- c) Skip, sem er að leggja eða taka upp neðansjavarstreng eða siglingamerki, skip, sem starfar að sjómælingum eða neðansjavarvinnu, eða skip, sem er að að birgja sig upp á sjó eða senda frá sér eða taka á móti flugvélum, og þegar starfi þess er þannig háttað, að það geti ekki vikið fyrir skipum, sem nálgast, skal það í staðinn fyrir ljós, þau, sem fyrirskipuð eru í 2. gr. staflað a) 1. og 2. eða 7. gr. staflað a) 1, hafa 3 ljós hvert þráðbeint upp af öðru, þannig að efsta og neðsta ljósið skal vera jafnlangt frá miðljósinu og ekki minna en 1.83 m (6 fet) fyrir ofan eða neðan það. Efsta og neðsta ljósið skulu vera rauð og miðljósið hvítt, og öll skulu þau vera þannig gerð, að þau sjáist, hvaðan sem litið er, 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.

Á daginn skal skipið hafa 3 bendingamyndir á þeim stað, sem hægst er að sjá þær; hver þeirra skal vera 0.61 m (2 fet) að þvermáli og hver þeirra þráðbeint upp af annarri með 1.83 m (6 feta) millibili að minnsta kosti. Efsta og neðsta myndin skulu vera hnöttóttar og rauðar að lit, en miðmyndin hvít og tigullöguð.

- d) 1. Skip, sem starfar við að slæða tundurdufl, skal hafa grænt ljós á húni fram-siglu, og á enda eða endum fram-rár á hlið þeirri eða hliðum, sem að hættu snúa, annað eða önnur slík ljós. Þessi ljós skulu höfð auk ljóss þess, sem fyrirskipað er í 2. gr. staflað a) 1. eða 7. gr. staflað a) 1., eftir því sem við á, og skal þeim þannig háttað, að þau sjáist, hvaðan sem litið er, 2 sjómílur að minnsta kosti. Að degi til skal skipið hafa svartar kúlur 0.61 m (2 fet) að þvermáli að minnsta kosti og á sömu stöðum og grænu ljósin.
2. Þessi ljós eða kúlur gefa til kynna, að hættulegt sé öðrum skipum að fara nær afturstefni tundurduflaslæðarans en $\frac{1}{2}$ sjómílu og $\frac{1}{4}$ sjómílu frá hlið hans eða hliðum, sem að hættunni snúa.
- e) Skip þau og sjóflugvélar, sem um getur í grein þessari, skulu hvorki sýna lituðu hliðarljósin né skutljósið, þegar þau eru ekki á siglingu, en á siglingu skulu þau hafa þau.
- f) Önnur skip og sjóflugvélar skulu skoða ljós þau og bendingamyndir, sem boðið er að hafa samkvæmt þessari grein, sem merki þess, að skip þau og flugvélar, sem hafa þau uppi, séu ekki undir stjórn og geti því ekki vikið úr leið.
- g) Bendingar þessar sýna ekki, að skip séu í nauðum stödd og æski hjálpar. Þeirra bendinga er getið í 31. gr.

5. gr.

Ljósendingar á seglskipum, dregnum skipum og sjóflugvélum.

- a) Á seglskipi, sem er laust, og á öllum skipum og sjóflugvélum, sem dregin eru, skulu vera sömu ljós og fyrirskipuð eru í 2. gr. á vélskipum eða sjóflugvélum, sem laus eru, nema hvítu ljósin, er þar um ræðir, mega þau aldrei hafa.

Einnig skulu þau hafa skutljós eins og greint er í 10. gr., þó þannig, að dregin skip, önnur en aftasta skipið í lestinni, mega í stað skutljóssins, hafa lítið, hvítt ljós, eins og um getur í 3. gr. staflað b).

- b) Auk ljósanna, sem fyrirskipuð eru í staflað a), má seglskip hafa á toppi fram-siglu, tvö ljós þráðbeint hvort upp af öðru með nægilegu millibili, til þess að þau verði vel greind hvort frá öðru. Skal efra ljósið vera rautt og neðra ljósið grænt. Bæði ljósin skulu vera eins löguð og komið fyrir á sama hátt og fyrir-

skipað er í 2. gr. staflið a) 1. Enn fremur skulu þau sjást 2 sjómíllur að minnsta kosti.

- c) Á skipi, sem verið er að ýta áfram, skal á framenda vera grænt ljós stjórnbörðsmegin og rautt ljós bakborðsmegin. Skulu ljósin vera að öllu leyti eins og ljósin, sem lýst er í 2. gr. staflið a) 4. og 5., og búin hlífum eins og segir í 2. gr. staflið a) 6., þó þannig, að hversu mörg sem skipin eru, sem ýtt er áfram fleirum saman, þá skal ljósabúnaður þeirra vera eins og aðeins væri um eitt skip að ræða.
- d) Skip, sem dregið er, skal frá sólaruppkomu til sólarlags hafa uppi svarta tígulaga bendingamynd, ef lengd skipalestarinnar er yfir 183 m (600 fet). Hún skal vera að minnsta kosti 0.61 m (2 fet) að þvermáli og á þeim stað, þar sem hún verður bezt séð.

6. gr.

Ljósendingar á skipum í illviðri.

- a) Þegar grænu og rauðu hliðarljósin verða ekki höfð á sínum stað vegna illviðris eða af öðrum gildum ástæðum, skulu þau þó höfð tendruð og tiltæk þegar í stað, ef á þarf að halda. Ef skipið nálgast annað skip eða annað skip nálgast það, skal sýna ljósin hvort sínum megin svo snemma, að komið verði hjá árekstri. Þetta skal gert á þann hátt, að ljósin sjáist sem bezt, og græna ljósið sjáist ekki bakborðsmegin né rauða ljósið stjórnbörðsmegin, né heldur aftur en $22\frac{1}{2}^\circ$ (2 strik) aftur fyrir þverskipsstefnu hvort sínum megin, ef unnt er.
- b) Til þess að öruggara og auðveldara verði að nota þessi færiljós, skulu ljóskerin hvort um sig vera máluð utan með sama lit og ljósin hafa, sem í þeim eru, og búin hæfilegum hlífum.

7. gr.

Ljósendingar á smáskipum í venjulegu veðri.

Vélskip styttri en 19.80 m (65 fet), segl- og róðrarskip styttri en 12.19 m (40 fet) og árabátar, skulu, þegar þau eru laus, ekki skyld að hafa ljós þau, sem greind eru í 2., 3. og 5. gr., en hafi þau ekki þessi ljós, skulu á þeim vera ljós þau, er hér segir:

- a) Á vélskipum styttri en 19.80 m (65 fet) öðrum en þeim, sem greind eru í staflið b) og c) skal vera:
 1. Hvítt ljós framan til á skipinu, þar sem það sést bezt; skal það vera að minnsta kosti 2.75 m (9 fetum) fyrir ofan borðstokkinn, eins lagað og fyrir komið og fyrirskipað er í 2. gr. staflið a) 1. og þannig háttað, að það sjáist 3 sjómíllur álangdar að minnsta kosti.
 2. Græn og rauð hliðarljós, eins löguð og eins fyrir komið og fyrirskipað er í 2. gr. staflið a) 4. og 5., og þannig háttað, að þau sjáist 1 sjómílu álangdar að minnsta kosti, eða samsett ljósker með grænu ljósi öðrum megin og rauðu ljósi hinu megin, er lýsi beint fram og sitt til hvorrar hliðar $22\frac{1}{2}^\circ$ (2 strik) aftur fyrir þverskipsstefnu. Ljósker þetta skal vera að minnsta kosti 0.91 m (3 fetum) fyrir neðan hvíta ljósið.
- b) Þegar vélskip styttri en 19.80 m (65 fet) draga annað skip eða ýta því, skulu þau hafa:
 1. Auk hliðarljósa eða samsetta ljóskersins, sem er fyrirskipað í staflið a) 2., tvö hvít ljós hvort þráðbeint upp af öðru með 1.22 m (4 feta) millibili að minnsta kosti. Bæði ljósin skulu vera eins löguð og þeim eins háttað og hvíta ljósinu, sem fyrirskipað er í staflið a) 1., og skal annað þeirra haft á sama stað og það ljós. Á skipi með einni siglu má hafa ljósin á henni.

2. Annað hvort skutljós eins og fyrirskipað er í 10. gr. eða í stað þess lítið hvítt ljós fyrir aftan reykhauf eða aftursiglu fyrir dregnu skipin að stýra eftir. Það ljós má þó ekki sjást fyrir framan þverskipstefnu.
- c) Vélskip, styttri en 12.19 m (40 fet), mega hafa hvíta ljósið neðar en 2.75 m (9 fet) fyrir ofan borðstokkinn, en hafa skal það að minnsta kosti 0.91 m (3 fetum) ofar en hliðarljósin eða samsetta ljóskerið, sem fyrirskipað er í staflið a) 2.
- d) Skip undir árum eða seglum, styttri en 12.19 m (40 fet) önnur en þau, sem greind eru í staflið f), skulu, ef þau hafa ekki hliðarljósin, hafa ljóskeið, þar sem það sést best, er sýni grænt ljós öðrum megin og rautt ljós hinum megin, 1 sjómílu á lengdar að minnsta kosti. Sé því þannig fyrir komið, að græna ljósið sjáist ekki bakborðsmegin og rauða ljósið ekki stjórnborðsmegin. Þar, sem ekki er unnt að hafa þetta ljóskeið fast, skal það vera tendrað og tiltækt og sýnt svo snemma, að komizt verði hjá árekstri. Græna ljósið má ekki sjást bakborðsmegin og rauða ljósið ekki stjórnborðsmegin.
- e) Þegar skip þau, sem um er rætt í þessari grein, eru dregin, skulu þau hafa uppi hliðarljósin eða samsetta ljóskeið, sem um getur í staflidunum a) eða d) í þessari grein, eftir því sem við á. Einnig skulu þau hafa skutljós samkvæmt 10. gr., eða í stað þess lítið hvítt ljós, eins og um getur í staflið b) 2., að aftasta skipinu undanskildu, sem skal hafa skutljósið. Sé þeim ýtt áfram, skulu þau hafa á framenda hliðarljósin eða samsetta ljóskeið, sem fyrirskipað er í staflið a) eða d) í þessari grein, eftir því sem við á; þó skulu slík skip, þegar þeim er ýtt fleirum saman, aðeins hafa ljós eins og um eitt skip væri að ræða samkvæmt þessari grein, nema lengd skipalestarinnar sé meiri en 19.80 m (65 fet), en þá skal farið eftir ákvæðum 5. gr. staflid c).
- f) Litlir árabátar, hvort sem þeim er siglt eða róið, skulu aðeins skyldir að hafa til taks rafmagnslampa eða ljóskeið tendrað hvítu ljósi, er sýnt skal í tæka tíð til að afstýra árekstri.
- g) Skip þau og bátar, sem um er rætt í þessari grein, skulu ekki skyld að hafa ljós þau og bendingamyndir, sem fyrirskipað er í 4. gr. staflid a) og 11. gr. staflid e), og bendingamyndir þeirra mega vera minni en fyrirskipað er í 4. gr. staflid c) og 11. gr. staflid c).

8. gr.

Ljósendingar á hafnsöguskipum.

- a) Vélknúð hafnsöguskip í hafnsöguerindum og laust skal:
1. Hafa hvítt ljós á siglutoppi í 6.10 m (20 feta) hæð frá bolnum að minnsta kosti og skal það sjást á alla vegu minnst 3 sjómílu á lengdar, og 2.40 m (8 fetum) neðar rautt ljós eins lagað og eins háttað. Ef slíkt skip er styttra en 19.80 m (65 fet), má hafa hvíta ljósið minnst 2.75 m (9 fet) fyrir ofan borðstokk og rauða ljósið 1.22 m (4 fetum) neðar en hvíta ljósið.
 2. Hafa hliðarljósin eða ljóskeiðin, sem fyrirskipuð eru í 2. gr. staflid a) 4. og 5. eða í 7. gr. staflid a) 2. eða staflid d) eftir því sem við á og skutljósið, sem fyrirskipað er í 10. gr.
 3. Sýna einn eða fleiri ljósblossa með millibili, sem má ekki vera lengra en 10 mínútur. Hvítt leifturljós, sýnilegt á alla vegu má nota í stað ljósblossa.
- b) Segl-hafnsöguskip í hafnsöguerindum og laust skal:
1. Hafa hvítt ljós á siglutoppi, skal það sjást, hvaðan sem lítið er, 3 sjómílu á lengdar að minnsta kosti.
 2. Hafa hliðarljósin eða ljóskeiðin, sem fyrirskipuð eru í 5. gr. staflid a) eða 7. gr. staflid d), eftir því sem við á, og nálgist það önnur skip eða önnur skip nálgist það, skal það hafa þessi ljós tendruð og tiltæk og sýna þau með stuttu millibili til þess að gefa til kynna hvert það stefnir, en græna ljósið

má ekki sjást bakborðsmegin og rauða ljósið ekki stjórnbordsmegin. Enn fremur skal það hafa skutljósið, sem fyrirskipað er í 10. gr.

3. Sýna einn eða fleiri ljósblossa með millibili, sem ekki má vera lengra en 10 mínútur.
- c) Hafnsöguskip í hafnsöguerindum, en ekki laust skal sýna ljós þau og ljósblossa, sem fyrirskipuð eru í staflíðum a) 1. og 3. eða b) 1. og 3., eftir því sem við á, og liggi það við akkeri, skal það einnig hafa akkerisljósinn sem fyrirskipuð eru í 11. gr.
- d) Hafnsöguskip, sem ekki eru í hafnsöguerindum, skulu hafa sömu ljós eða bendingamyndir og önnur skip jafnlöng.

9. gr.

Ljós og dagbendingar á fiskiskipum.

- a) Fiskiskip, sem ekki eru að veiðum, skulu hafa sömu ljós eða bendingamyndir og önnur skip jafnlöng.
- b) Skip að fiskveiðum skulu, þegar þau eru laus eða liggja fyrir akkeri, aðeins hafa þau ljós og bendingamyndir, sem fyrirskipuð er í þessari grein, og skulu þau sjást 2 sjómílur álangdar að minnsta kosti.
- c) 1. Skip að togveiðum, það eru skip, sem draga hvers konar veiðarfæri gegnum sjóinn, skulu hafa 2 ljós hvort þráðbeint upp af öðru með ekki minna en 1.22 m (4 feta) og ekki meira en 3.65 m (12 feta) millibili. Efra ljósið skal vera grænt og neðra ljósið hvítt og skulu þau sjást, hvaðan sem litið er. Neðra ljósið skal vera það miklu ofar en hliðarljósinn sem nemur tvöföldu millibili lóðréttu ljósanna.
2. Skip þessi mega að auki hafa hvítt ljós af svipaðri gerð og hvíta ljósið, sem fyrirskipað er í 2. gr., staflíð a) 1., en þetta ljós skal vera neðar og aftar en grænu og hvítu hringljósin.
- d) Skip að fiskveiðum, önnur en skip að togveiðum, skulu hafa ljósin, sem fyrirskipuð eru í staflíð c) 1., þá skal efra ljósið vera rautt. Séu slík skip styttri en 12.19 m (40 fet), mega þau hafa rauða ljósið 2.75 m (9 fet) fyrir ofan bordstokk, en ekki neðar, og hvíta ljósið minnst 0.91 m (3 fetum) neðar en rauða ljósið.
- e) Þegar skip þau, sem um getur í staflíðum c) og d) eru á ferð, skulu þau hafa hliðarljósinn eða ljóskerin, sem fyrirskipuð eru í 2. gr. staflíð a) 4. og 5. eða í 7. gr. staflíð a) 2. eða staflíð d), eftir því sem við á, og skutljósið sem fyrirskipað er í 10 gr. Þegar þau eru ekki á ferð, skulu þau hvorki sýna hliðarljósinn né skutljósið.
- f) Þegar veiðarfæri skipa þeirra, sem um getur í staflíð d), ná lengra en 153 m (500 fet) út frá þeim í lárétta stefnu, skulu þau hafa að auki hvítt hringljós minnst 1.83 m (6 fet) og mest 6.10 m (20 fet) lárétt út frá lóðréttu ljósunum, í þá átt, sem veiðarfærið er. Þetta hvíta ljós má ekki vera hærra en hvíta ljósið, sem fyrirskipað er í staflíð c) 1. og ekki lægra en hliðarljósinn.
- g) Auk ljósa þeirra, sem skip að fiskveiðum eru skyld að hafa samkvæmt þessari grein, mega þau, til að vekja athygli skips, sem nálgast, sýna ljósblossa eða beina ljóskastara sínum í þá átt, sem hætta er á ferðum fyrir skipið, þó þannig að það verði ekki öðrum skipum til óþæginda. Enn fremur mega þau nota vinnuljós, en fiskimenn skulu hafa hugfast, að sérstaklega skær vinnuljós eða illa búin hlífum geta dregið úr sjónarlengd og glöggum einkennum ljósa þeirra, sem fyrirskipuð er í þessari grein.
- h) Á daginn skulu skip að fiskveiðum gefa starf sitt til kynna með því að sýna, þar sem bezt verður séð, svarta bendingamynd gerða úr tveim keilum hvorri

upp af annarri og þannig að oddarnir snúi saman, og séu þær hvor um sig 0.61 m (2 fet) að þvermáli að minnsta kosti. Séu skipin styttri en 19.80 m (65 fet), mega þau hafa körfu í stað þessarar bendingamyndar. Ef veiðarfæri skipa að fiskveiðum ná lengra en 153 m (500 fet) út frá þeim í lárétta stefnu, skulu þau hafa að auki svarta keilu með mjóa endann upp í þá átt, sem veiðarfærið er.

Ath.: Skip sem veiða með toglinum eru ekki talin vera „að fiskveiðum“, eins og skilgreint er í 1. gr. staflíð c) 14.

10. gr.

Skutljós á skipum og sjóflugvélum.

- Sé ekki annað tekið fram í þessum reglum, skal á skipi, sem er laust, hafa á afturstefnu hvítt ljós, þannig lagað og svo fyrir komið, að það beri samfellda birtu yfir 135° (12 strika) boga af sjóndeildarhringnum, þ. e. beint aftur undan skipinu og $67\frac{1}{2}^\circ$ (6 strik) á hvort borð, og enn fremur þannig háttað að það sjáist 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.
- Ef skipið er lítið og ekki er unnt að festa þetta ljós vegna illviðris eða af öðrum gildum ástæðum, þá skal hafa raflampa eða ljóssker tendrað hvítu ljósi til taks og sýna svo snemma, að komizt verði hjá árekstri, þegar annað skip dregur skipið uppi.
- Sjóflugvél, sem er laus á floti, skal hafa á afturenda hvítt ljós, þannig lagað, að það varpi samfelldri birtu yfir boga af sjóndeildarhringnum, er nema 140° , þannig fyrir komið, að það lýsi beint aftur og 70° á hvort borð flugvélarinnar, og enn fremur þannig háttað, að það sjáist 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti.

11. gr.

Ljósendingar á skipum og sjóflugvélum, sem liggja við akkeri eða standa á grunni.

- Þegar skip, sem er styttra en 45.75 m (150 fet), liggur við akkeri, skal það hafa framan til á skipinu, þar sem það sést best, hvítt ljós sjáanlegt, hvaðan sem lítið er 2 sjómílur á lengdar að minnsta kosti. Einnig má slíkt skip hafa annað hvítt ljós á sama stað og fyrirskipað er í staflíð b) í þessari grein, en er ekki skylt að hafa það. Hafi skipið þetta síðar nefnda ljós, skal það sjást að minnsta kost 2 sjómílur á lengdar og komið þannig fyrir, að það sjáist því næst sem verða má, hvaðan sem lítið er.
- Þegar skip, sem er 45.75 m (150 fet) á lengd eða meira, liggur við akkeri, skal það hafa við framstefnið og ekki neðar en 6.10 m (20 fet) upp frá holnum, hvítt ljós, og á eða nálægt afturstefninu annað sams konar ljós, að minnsta kosti 4.57 m (15 fetum) neðar en fremra ljósið.

Bæði þessi ljós skulu sjást 3 sjómílur á lengdar að minnsta kosti og komið þannig fyrir, að þau sjáist því næst sem verða má, hvaðan sem lítið er.

- Frá sólarupprás til sólarlags skulu öll skip, er liggja við akkeri, hafa uppi svarta kúlu, ekki minni en 0.61 m (2 fet) að þvermáli, og skal hún höfð framan til á á skipinu, þar sem hún sést best.
- Skip, sem er að leggja eða taka upp sæsíma eða siglingamerki, starfar að sjómælingum eða neðansjávarvinnu, skal, þegar það liggur við akkeri, hafa uppi þau ljós eða merki, sem fyrirskipað eru í 4. gr. staflíð c), auk ljósa og merkja samkvæmt því, sem fyrirskipað er hér að framan í þessari grein.
- Skip, sem stendur á grunni, skal hafa uppi það eða þau ljós, sem fyrirskipað eru í staflíð a) eða b), og auk þess 2 rauð ljós eins og fyrirskipað er í 4. gr. staflíð a).

Á daginn skulu þau hafa 3 svartar kúlur á þeim stað, sem hægst er að sjá þær, hver þeirra skal vera 0.61 m (2 fet) að þvermáli að minnsta kosti og hver þráðbeint upp af annarri með 1.83 m (6 feta) millibili að minnsta kosti.

- f) Þegar sjóflugvél, sem ekki nær 45.75 m (150 fetum) að lengd, liggur á floti við akkeri, skal hún hafa hvítt ljós, þar sem það sést best. Skal það sjást á alla vegu, 2 sjómílur álangdar að minnsta kosti.
- g) Þegar sjóflugvél, sem er 45.75 m (150 fet) á lengd eða meira, liggur á floti við akkeri, skal hún hafa, þar sem best sést, hvítt ljós að framan og annað hvítt ljós að aftan, er bæði sjáist á alla vegu, 3 sjómílur álangdar að minnsta kosti; sé vænghaf hennar meira en 45.75 m (150 fet), skal hún auk þess hafa hvítt ljós á hvorum vængbroddi, er sjáist á alla vegu, eftir því sem unnt er, 1 sjómílu álangdar að minnsta kosti.
- h) Sjóflugvél, sem stendur á grunni, skal hafa uppi akkerisljós, eins og fyrirskipað er í stafliðum f) og g), eftir því sem við á. Auk þess má hún hafa 2 rauð ljós, er sjáist á alla vegu og séu hvort þráðbeint upp af öðru með 1.83 m (6 feta) millibili að minnsta kosti.

12. gr.

Blossa- eða hvellbendingar á skipi eða sjóflugvél, sem vill vekja athygli á sér.

Auk ljósa þeirra, sem fyrirskipað er að hafa samkvæmt reglum þessum, er öllum skipum og sjóflugvélum heimilt, ef þau þurfa að vekja á sér athygli, að sýna blys eða ljósblossa eða viðhafa hverja þá hvell- eða hljóðbendingu, sem ekki verður blandað saman við neitt af þeim merkjum, sem reglur þessar fyrirskipa.

13. gr.

Sérstakar bendingar á herskipum o. fl.

- a) Eigi skal neitt í reglum þessum vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði hvers konar sérstökum fyrirmælum, er stjórn einhverrar þjóðar setur um frekari notkun stöðvaljósa og merkjaljósa á herskipum, skipum í herskipafylgd, fiskiskipum að veiðum í flota eða sjóflugvélum á floti.
- b) Þegar hlutaðeigandi stjórn hefur ákveðið, að herskip eða annað skip í herflota hennar eða sjóflugvél, af sérstakri gerð eða sem ætlað er sérstakt hlutverk, geti ekki að öllu leyti farið eftir ákvæðum reglna þessara um fjölda, staðsetningu, lögun eða sjónarlengd ljósa eða bendingamynda, nema það trufla hernaðarstörf skipsins eða sjóflugvélarinnar, þá skal skip þetta eða sjóflugvél fara eftir ákvæðum annarra slíkra reglna um fjölda, staðsetningu, lögun eða sjónarlengd ljósa eða bendingamynda, sem stjórnin ákveður, að nálgist sem framast er unnt fyrirmæli í reglum þessum um þetta skip eða sjóflugvél.

14. gr.

Dagbending á vélskipi sem fer undir seglum.

Skip, sem gengur fyrir seglum og er jafnframt knúið áfram af einhvers konar vélarafl, skal á daginn hafa uppi svarta keilu með mjóa endann niður; grunnflötur keilunnar skal vera að minnsta kosti 0.61 m (2 fet) að þvermáli, og skal henni komið fyrir framan til á skipinu, þar sem hún sést best.

Kafli C. — Hljóðbendingar og sigling í slæmu skyggni.

Inngangur.

1. *Upplýsingar fengnar með radar leysa ekkert skip frá þeirri skyldu að fylgja í einu og öllu ákvæðum siglingareglanna, sérstaklega fyrirskipunum í 15. og 16. grein.*
2. *Viðaukinn við siglingareglurnar hefur inni að halda tilmæli, sem ætluð eru til leiðbeiningar við að nota radar sem hljálpartæki til að koma í veg fyrir árekstur í slæmu skyggni.*

15. gr.

Hljóðbendingar í þoku o. s frv.

- a) Á hverju vélskipi 12.19 m (40 feta) löngu eða meira skal vera hljómsterk eimpípa, sem gefur frá sér hljóð með gufuaflí eða einhverju, sem kemur í þess stað. Skal henni þannig fyrir komið, að hljóðið stöðvist ekki af neinni hindrun á skipinu. Enn fremur skal á hverju vélskipi vera hljómsterkt þokuhorn, sem kveður við, þegar í það er blásið með þar til gerðu tæki, og einnig hljómmikil klukka.

Á seglskipum 12.19 m (40 feta) löngum eða meira skulu vera sams konar þokuhorn og klukkur.

- b) Allar bendingar, sem fyrirskipaðar eru í þessari grein, skulu gerðar á skipum, sem laus eru:

1. á vélskipum með eimpípunni;
2. á seglskipum með þokuhorninu;
3. á dregnum skipum með eimpípunni eða þokuhorninu.

- c) Í þoku, dímmyðri, snjókomu, steypiskúrum eða í slæmu skyggni annarra hluta vegna skal, hvort sem er á nóttu eða degi, beita bendingum þeim, sem fyrirskipaðar eru í þessari grein, svo sem hér segir:

1. Vélskip, sem er á siglingu, skal með 2 mínútna millibili í mesta lagi láta kveða við langt hljóð.
2. Vélskip, sem er laust, en hefur stöðvazt og er ferðlaust, skal með 2 mínútna millibili í mesta lagi láta kveða við 2 löng hljóð með hér um bil 1 sekúndu þögn á milli þeirra.
3. Seglskip, sem er laust, skal með 1 mínútu millibili í mesta lagi gefa bendingar sem hér segir:

Þegar það hefur vindinn á stjórnborða, þvert eða framar, 1 hljóð.

Þegar það hefur vindinn á bakborða, þvert eða framar, 2 hljóð hvort á eftir öðru.

Þegar það hefur vindinn aftar en þvert, 3 hljóð hvert á eftir öðru.

4. Þegar skip liggur við akkeri, skal með 1 mínútu millibili í mesta lagi hringja klukkunni ött og títt í hér um bil 5 sekúndur.

Á skipum, sem eru lengri en 106.75 metrar (350 fet), skal hringja klukkunni frammi á skipinu. Auk þess skal aftur á skipinu, í mesta lagi á mínútu fresti, berja málmbumbu eða annað slíkt áhald í hér um bil 5 sekúndur, og skal hljóðið úr því vera þannig, að það verði ekki tekið fyrir klukkuhringingu.

Öll skip, sem liggja við akkeri, mega auk þess samkvæmt því, er segir í 12. gr., gefa frá sér 3 hljóð hvert á eftir öðru, þ. e. a. s. eitt stutt, eitt langt og eitt stutt hljóð, til að láta skip, sem nálgast, vita af sér og að hætta geti verið á árekstri.

5. Skip, sem dregur annað skip, sem er að leggja eða taka upp sæsima eða siglingamerki, og skip, sem er laust, en getur ekki vikið úr leið fyrir öðru skipi, sem nálgast, af því að það er ekki undir stjórn eða lætur ekki að stjórn á þann hátt, sem krafizt er í þessum reglum, skal í stað bendinga þeirra, sem fyrirskipaðar eru í 1., 2. og 3. lið, láta með 1 mínútu millibili í mesta lagi kveða við 3 hljóð hvert á eftir öðru, sem sé 1 langt hljóð og á eftir því 2 stutt.
6. Skip, sem dregið er, eða ef fleiri en eitt skip eru í eftirdragi, þá skal síðasta skipið í lestinni, ef það er mannað, láta með 1 mínútu millibili í mesta lagi kveða við 4 hljóð, sem sé 1 langt hljóð og á eftir því 3 stutt. Þegar því verður við komið, skal gefa þessa bendingu strax á eftir bendingu dráttarskipsins.
7. Á skipi, sem stendur á grunn, skal hringja klukkunni, og ef krafizt er, berja málmbumbuna eins og fyrirskipað er í tölulið 4. Auk þess skal slá 3 sérstök greinileg högg í klukkuna, strax á undan og eftir hverri hringingu.
8. Skip að fiskveiðum, hvort heldur laust eða við akkeri, skal með einnar mínútu millibili í mesta lagi gefa hljóðbendingu þá, sem fyrirskipuð er í tölulið 5. Skip, að veiðum með toglinum og laust, skal gefa hljóðbendingar þær, sem fyrirskipaðar eru í töluliðum 1., 2. eða 3. eftir því sem við á.
9. Skip, styttra en 12.19 m (40 fet), róðrabátur eða sjóflugvél á floti skulu eigi skyld að gefa ofangreindar bendingar, en gefi þau þær ekki, skulu þau gefa einhverjar aðrar greinilegar hljóðbendingar með ekki meira en 1 mínútu millibili.
10. Vélknúið hafnsöguskip í hafnsöguerindum má auk þeirra hljóðbendinga, sem fyrirskipaðar eru í töluliðum 1., 2. og 4., gefa frá sér 4 stutt hljóð til auðkenningar.

16. gr.

Í þoku o. s. frv. skal dregið úr ferð.

- a) Öll skip og allar sjóflugvélar, sem eru á ferð á sjó eða vatni, skulu í þoku, dimmviðri, snjókomu, steypiskúrum eða í slæmu skyggni annarra hluta vegna minnka ferð og taka nákvæmt tillit til kringumstæðna allra og ástands.
- b) Ef vélskip heyrir þokubendingu frá skipi, sem virðist vera fyrir framan þverskipsstefnu, en getur þó ekki með vissu ákveðið stað þess, þá skal það stöðva vél sína, að svo miklu leyti sem kringumstæðurnar leyfa, og sigla síðan með varkárni, þar til hættu á árekstri er liðin hjá.
- c) Vélknúið skip, sem vart verður við nærveru annars skips, framan við þvert, áður en það heyrir þokubendingar þess eða sér það með berum augum, má grípa til skjótra og róttækra aðgerða til þess að komast hjá að nálgast hitt skipið um of, en sé ekki hægt að forðast þetta, skal það, ef kringumstæður leyfa, stöðva vélarnar í tæka tíð til að forða árekstri og sigla síðan með varkárni, þar til hættu á árekstri er liðin hjá.

Kafli D. — Reglur um stjórn og siglingu.

1. Þegar fara skal eftir þessum reglum og túlka þær, ber að framkvæma allar athafnir hiklaust og í tæka tíða og taka um leið fullt tillit til þess, sem góð sjómennska krefst.
2. Þegar kringumstæður leyfa, má komast að raun um, hvort hætt sé við árekstri með því að miða með nákvæmni á komásinn skip það, sem nálgast. Ef miðunin breytist ekki að mun, ber að álíta, að hætt sé við, að skipin rekist á.

3. *Sjómenn ættu jafnan að hafa það hugfast, þegar sjóflugvélar eru að lenda eða hefja sig til flugs eða athafna sig við óhagstæð veðurskilyrði, að þeim getur reynzt ókleift að breyta fyrirhuguðum gerðum á síðustu stundu.*
4. *Ákvæði 17. til 24. greina eiga aðeins við skip, sem eru sýnileg hvort öðru.*

17. gr.

Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað.

- a) Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað, þannig að hætta er á árekstri, skulu þau víkja hvort fyrir öðru eftir þeim reglum, sem nú skal greina:
 1. Þegar þau hafa vindinn á gagnstæð borð, skal það skipið, sem hefur vindinn á bakborða, víkja fyrir hinu.
 2. Þegar bæði hafa vindinn á sama borð, skal það skipið, sem áveðurs siglir víkja fyrir hinu, sem í hlé siglir.
- b) Með orðunum áveðurs í þessari grein er átt við það borðið, sem er gagnstætt því borði, sem stórseglið er haft í, eða sé um rásigt skip að ræða gagnstætt því borði, sem stærsta stageglið eða gaffalseglið er haft í.

18. gr.

Þegar tvö vélskip stefna hvort á annað.

- a) Þegar tvö vélskip stefna beint eða því nær beint hvort á annað, svo að hætt er við, að þau rekist á, skulu bæði víkja til stjórnborða, svo að þau komist hvort fram hjá öðru á bakborða.

Grein þessi á aðeins við, þegar skipin koma beint eða því nær beint hvort á móti öðru. Á daginn þegar siglutré beggja skipanna eru í beinni eða því nær beinni línu hvort fram af öðru. Á nóttu þegar skipin eru í þeirri afstöðu, að frá hvoru þeirra um sig sjáist bæði hliðarljós hins skipsins. Hún á ekki við tvö skip, sem hljóta að komast hvort fram hjá öðru, ef bæði halda óbreyttri stefnu. Hún á ekki við: Á daginn þegar skip sér annað skip fyrir stafni og leiðir þeirra liggja á mis. Á nóttu þegar rauða ljósið á öðru skipinu blasir við rauða ljósinu á hinu, græna ljósið á öðru skipinu blasir við græna ljósinu á hinu, rautt ljós en ekki samsvarandi grænt ljós sést fram undan, grænt ljós en ekki samsvarandi rautt ljós sést fram undan eða þegar bæði sést grænt og rautt ljós í einhverri annarri átt en beint fram undan.

- b) Það, sem sagt er um skip í þessari grein og í 19. til 29. gr. að báðum meðtöldum, á einnig við um sjóflugvélar á floti, að undanteknu því, er segir í staflið c) í 20. gr. og 28. gr., og því skal orðið „vélskip“ einnig taka yfir sjóflugvélar.

19. gr.

Þegar leiðir tveggja vélskipa skerast.

Þegar tvö vélskip stefna þannig að leiðir þeirra liggja á mis og hætt er við árekstri, skal það skipið víkja, sem hefur hitt á stjórnborða.

20. gr.

Þegar vélskip og seglskip nálgast hvort annað.

- a) Þegar vélskip og seglskip stefna þannig, að hætt er við árekstri undir öðrum kringumstæðum en segir í 24. og 26. gr., þá skal vélskipið víkja fyrir seglskipinu.
- b) Þessi grein veitir engu seglskipi rétt til að hindra örugga siglingu vélskipa um mjótt sund, sem það verður að fara eftir til að komast leiðar sinnar.

- c) Sjóflugvél á floti á að jafnaði að halda sig í fjarlægð frá öllum skipum og forðast að hindra siglingu þeirra. Verði samt sem áður hætt við árekstri, skal hún hlíta fyrir mælum þessara reglna.

21. gr.

Skipið, sem á að halda stefnu sinni, skal einnig halda ferð sinni.

Þegar annað skipið á að víkja samkvæmt þessum reglum, skal hitt halda stefnu sinni og ferð óbreyttri. Þegar síðarnefnda skipið af einhverjum ástæðum er komið svo nærri, að árekstri verður ekki forðað með því einu, er skipið sem víkja á gerir til þess, þá skal hitt einnig grípa til hverra þeirra úrræða, sem bezt geta forðað árekstri (sjá 27. og 29. gr.).

22. gr.

Skip, sem vikur, skal forðast að fara fyrir framan hitt.

Sérhvert skip, sem samkvæmt reglum þessum á að víkja fyrir öðru skipi, skal, að svo miklu leyti sem hægt er, gera skjótar og jákvæðar ráðstafanir til að gegna þeirri skyldu. Ef kringumstæður leyfa, skal það forðast að fara fyrir framan hitt skipið.

23. gr.

Vélskip, sem vikur, skal draga úr ferð o. s. frv.

Sérhvert vélskip, sem samkvæmt reglum þessum á að víkja fyrir öðru skipi, skal, þegar það nálgast það, draga úr ferðinni, nema staðar eða fara aftur á bak, ef nauðsyn krefur.

24. gr.

Skip, sem siglir annað skip uppi, skal víkja.

- Án tillits til þess, sem stendur í þessum reglum, skal sérhvert skip, er siglir uppi annað skip, víkja fyrir því.
- Skip telst sigla uppi annað skip, ef það nálgast það úr einhverri átt, sem er meira en $22\frac{1}{2}^{\circ}$ (2 strík) fyrir aftan þverskipsstefnu þess; það er mundi að nóttu til hvorugt hliðarljós þess geta séð. Ekki skal nein breyting, er síðar verður á innbyrðis afstöðu þessara tveggja skipa, verða til þess, að þau falli undir ákvæðin í reglum þessum um skip, þegar leiðir þeirra liggja á mis. Skip, sem siglir annað uppi, getur því ekki losnað undan þeirri skyldu að forðast skipið, unz það er komið fram hjá.
- Ef skip, sem siglir annað skip uppi, veit ekki með vissu, hvort það er fyrir framan eða aftan ofangreinda stefnu frá hinu skipinu, þá skal það líta svo á, að það sé að sigla skipið uppi, og víkja því úr leið.

25. gr.

Þegar vélskip siglir um mjótt sund.

- Þegar vélskip siglir um mjótt sund, skal það halda sig þeim megin í álnum eða miðsundinu, er að stjórnborða veit, sé það hættulaust og framkvæmanlegt.
- Þegar vélskip siglir um mjótt sund og nálgast bugðu, þar sem svo hagar til að ekki sést til annars skips, er nálgast bugðuna úr hinni áttinni, þá skal vélskipið gefa langt hljóð með eimpípunni, þegar það á eftir hálfa sjómílu að bugðunni. Vélskip, er kann að vera hinum megin við bugðuna og heyrir þessa hljóðbendingu, skal svara henni með sams konar hljóðbendingu. Hvort sem heyrir til annars skips hinum megin við bugðuna eða ekki, skal farið fyrir slíka bugðu með varúð og árvegni.

- c) Vélskip styttra en 19.80 m (65 fet) má ekki hindra örugga siglingu skips um mjótt sund, sem það verður að fara eftir til að komast leiðar sinnar.

26. gr.

Skip, sem ekki eru að veiðum, skulu víkja fyrir skipum, sem er að veiðum.

Öll skip, sem ekki eru að veiðum, önnur en þau, sem ákvæði 4. gr. eiga við, skulu, þegar þau eru laus, víkja fyrir skipum, sem eru að veiðum. Þó skal þessi grein ekki veita neinu fiskiskip rétt til að hindra skipaferðir á leiðum, sem önnur skip en fiskiskip nota.

27. gr.

Afbrigði, þegar hætta er á ferðum.

Þegar fara skal eftir þessum reglum og túlka þær, ber að taka fullt tillit til hvers konar hættu, sem siglingum og árekstri skipa er samfara, svo og til allra sérstakra kringumstæðna. Getur svo farið vegna takmarkana hlutaðeigandi farartækis, að ekki verði komizt hjá að víkja frá ofanskráðum reglum til að forðast bráða hættu.

Kafli E. — Hljóðbendingar skipa, er sjá hvert annað.

28. gr.

- a) Þegar skip sjá hvert annað, þá skal vélskip, sem er laust og gerir eitthvað, sem reglur þessar heimila eða fyrirskipa, tilkynna það með eimpípunni.

Gefin hljóðmerki tákna sem sér segir:

1 stutt hljóð: Ég sný til stjórnborða.

2 stutt hljóð: Ég sný til bakborða.

3 stutt hljóð: Vél mín knýr aftur á bak.

- b) Þegar vélskip á samkvæmt þessum reglum að halda stefnu sinni og ferð óbreyttri, en sér annað skip og efast um, að það skip geri fullnægjandi ráðstafanir til að forða árekstri, þá getur það látið slíka efasemd í ljós með því að blása hratt að minnsta kosti 5 stutt hljóð með eimpípunni. Slík hljóðbending losar þó ekki skip við þá skyldu, sem á því hvílir samkvæmt 27. og 29. gr. eða samkvæmt öðrum ákvæðum þessara reglna, né heldur við þá skyldu að tilkynna sérhverja hreyfingu, er það gerir samkvæmt þessum reglum, með hinum sérstöku hljóðmerkjum, sem fyrirskipuð eru í þessari grein.

- c) Sérhverju hljóðmerki, sem gefið er samkvæmt þessari grein, má láta fylgja hvítt ljósmerki sýnilegt á alla vegu, 5 sjómílur á lengdar að minnsta kosti, og þannig gert, að það tendrist samtímis og í sambandi við hljóðgjafann og sjáist meðan hljóðmerkið heyrir.

- d) Eigi skal neitt í reglum þessum vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði hvers konar sérstökum fyrirmælum, er stjórn einhverrar þjóðar setur um frekari notkun hljóðbendinga milli herskipa eða skipa, sem sigla í herskipafylgd.

Kafli F. — Ýmis ákvæði.

29. gr.

Ekkert skip má, hvernig sem á stendur, vanrækja að viðhafa tilhlýðilegar varúðarreglur.

Ekkert í þessum reglum skal leysa neitt skip, eigendur þess, skipstjóra eða skipshöfn undan ábyrgð á afleiðingum, ef vanrækt hefur verið að hafa ljós, gefa bendingar eða halda dyggilega vörð, eða ef vanrækt hefur verið að gæta þeirrar varúðar, sem almenn sjómennska krefst og sérstök atvik kunna að útheimta.

30. gr.

Fyrirvari um siglingar á höfnum og vatnaleiðum.

Eigi skal neitt í reglum þessum vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði sérstökum reglum, er valdsmenn á hverjum stað setja um siglingar á höfnum inni, ám, stöðuvötnum eða öðrum vatnaleiðum, eða á afmörkuðum svæðum fyrir sjóflugvélar.

31. gr.

Neyðarbendingar.

Þegar skip eða sjóflugvélar á floti eru í háska stödd og æskja hjálpar frá öðrum skipum eða úr landi, skulu þau viðhafa eða sýna eftirfarandi bendingar, annað hvort saman eða hverja fyrir sig:

1. Byssuskot eða annað hvellmerki með hér um bil einnar mínútu millibili.
2. Notkun hvers konar þokubendingatækis í sífellu.
3. Flugeldar eða sprengjur, sem varpa frá sér rauðum stjörnuljósum, og er þeim skotið einni í einu með stuttu millibili.
4. Merkið . . . — — — . . . eftir Morse-kerfi, sent með loftskeytatakjum eða öðrum merkjataækjum.
5. Orðið „Mayday“ sent með talstöð.
6. Alþjóða neyðarmerki sent með merkjaflöggnum N. C.
7. Neyðarbending, sem er ferhyrndur fáni og kúla eða eitthvað, sem líkist kúlu fyrir ofan eða neðan fánann.
8. Bál á skipinu (svo sem frá logandi tjörutunnu eða olíutunnu o. s. frv.).
9. Fallhlífarflugeldar eða handblys, er sýna rautt ljós.
10. Reykmerki, sem gefur frá sér rauðgulan reyk.
11. Hægar og endurteknar hreyfingar upp og niður með útréttum handleggjum.

Athugasemd. — Skip, stödd í háska, mega nota vekjaramerki fyrir loftskeyti eða talstöðvar til að tryggja að neyðarkalli eða neyðarskeyti verði veitt athygli. Loftskeyta-vekjaramerkið, sem er ætlað að ræsa sjálfvirkt vekjaratæki um borð í skipum, sem það hafa, er tólf strík send út hvert á eftir öðru í eina mínútu, þannig að hvert strík varir í 4 sekúndur og bilið milli hvernar tveggja strika er 1 sekúnda. Talstöðvar-vekjaramerkið eru 2 tónar sendir út á vaxl í 30 sekúndur til 1 mínútu í einu.

b) Bannað er að nota nokkurt áðurgreindra merkja, nema til að tilkynna að skip eða sjóflugvél sé í háska statt, og enn fremur er bannað að viðhafa nokkrar bendingar, sem hægt er að taka fyrir nokkurt af áðurgreindum merkjum.

Viðauki við siglingareglurnar.*Leiðbeiningar um notkun radars sem hjálpartækis til að koma í veg fyrir árekstra á sjó.*

1. Ályktanir dregnar af ónógum upplýsingum geta verið hættulegar og ætti að forðast þær.
2. Skip, sem siglir með radar í gangi í takmörkuðu skyggni, skal samkvæmt 16. gr. staflíð a) sigla með minnkaðri ferð. Upplýsingar fengnar með radar, eru eitt af þeim atriðum, sem taka verður tillit til, þegar ákveða á, hvað sé minnkuð ferð. Nauðsynlegt er að gera sér ljóst, að litil skip, litlir ísjakar og svipaðir hlutir á floti sjást, ef til vill ekki á radarskífunni. Radarmynd af einu eða fleiri skipum í nánd getur þýtt, að „minnkuð ferð“ ætti að vera minni en skipstjórnarmaður, sem hefur ekki radar, kynni að ætla við sömu aðstæður.

3. Þegar siglt er í takmörkuðu skyggni, fæst ekki næg vissa, sbr. 16. gr. staflíð b), um stað hins skipsins með radar-fjarlægð og radaríðun einum saman til þess að leysa skip undan skyldunni að stöðva vél sína og sigla síðan með varkárni, þegar þokumerki heyrir fyrir framan þvert.
4. Þegar ráðstafanir þær, sem um getur í 16. gr. staflíð c), hafa verið gerðar til að forða því að skipin nálgist hvort annað um of, er nauðsynlegt að fullvissa sig um, að slíkar ráðstafanir beri tilætlaðan árangur. Breyting á stefnu eða ferð eða hvorutveggja eru atriði, sem skipstjórnarmaður verður að meta með til-liti til aðstæðna hverju sinni.
5. Breyting á stefnu eingöngu getur verið árangursríkasta ráðstöfun til að forða því, að skipin nálgist hvort annað um of, svo fremi að:
 - a) nægilegt svigrúm sé fyrir hendi,
 - b) stefnu sé breytt í tæka tíð,
 - c) breytt sé um stefnu svo um muni. Forðast skal margar smáar stefnubreyt-ingar,
 - d) stefnubreytingin hafi ekki í för með sér, að skipið nálgist önnur skip um of.
6. Skipstjórnarmaður verður að meta hverju sinni eftir aðstæðum til hvorrar handar hann eigi að breyta stefnu. Stefnubreyting til sjórnborða er þó venju-lega æskilegri en breyting til bakborða, sérstaklega þegar skip nálgast hvort annað á gagnstæðum stefnum eða því sem næst.
7. Breyting á hraða eingöngu eða samfara stefnubreytingu á að vera það mikil að um muni. Forðast skal tíðar og litlar breytingar á hraða.
8. Ef útlit er fyrir að skipin nálgist hvert annað um of, getur verið skynsamleg-ast að taka alla ferð af skipinu.

32. gr.

Hegningarákvæði.

Brot gegn framangreindum reglum varða sektum allt að 1000 krónum, ef ekki liggur þyngri refsing við. Mál út af brotum skal fara með að hætti opinberra mála.

33. gr.

Hvenær tilskipun þessi öðlast gildi og eldri ákvæði falla burt.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. september 1965 og fellur þá jafnframt úr gildi tilskipun nr. 47 7. júlí 1953, um sama efni.

Gjört í Reykjavík, 10. ágúst 1965.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.